

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Secvndiani, Marcelliani & Veriani, ex eo quod est per V. P.
Laurentium Surium, ex antiquis monumentis. Paßi sunt circa annum
Domini 253.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

Deo spiritum tradidit decimo Kalend. Februa-
rij. Cuius Funus à Iohanne presbytero & beata
Lucina in cœmeterio Priscillæ, via Salaria, ter-
tio ab Vrbe milliario cum aromatibus curatum
fuit.

MARTYRIVM SS. SECVDIANI,
*Marcelliani & Veriani, ex eo quod est per V. Vide 2. tom.
P. Laurentium Surium, ex antiquis monumen- An.C.Bar.*
tis. Passi sunt circa annum Domini 253.

DE C I O Cæsare, & Valeriano præfecto,
atrox sanè Christianorū fuit persecutio. 9. Augusti.
Erat tunc togatus quidam Secundianus
nomine, vir cū laudibus eloquentiæ ornatif-
simus, tū disciplinarum omnium cognitione
tam præclarè instructus, vt viris inprimis, illu-
stribus eximè charus esset. Cū autem à confi-
lijs esset Valeriano præfecto, & inter honora-
tos omnes principem facilè locum obtineret,
cogebatur cū ipso Præfecto & Christianos
subuertere, & alios similiter ad subuertendum
incitare. Quodam verò die intentissima mentis
cogitatione voluere cœpit, quo premio vel
qua spe adducti Christiani, pro Christi nomine
viam tot supplicijs ac morti acerbissimæ li-
benter obijcerent potius, quàm quòd, abiurata
fide Christo semel data, omnibus huius mundi
bonis affluere mallent. Vtque accuratius ea
de re philosophari & ad veri cognitionem per-
uenire posset, acciuit ad ædes iuas Marcellia-
num, quòd is & minimè vulgari sapien-
tia præditus esset, & animo in Christianos ad-
eò acerbò, vt & ipsum nomen valdè ei exosum
esset.

*Secundiani
insignis eru-
ditio.*

*Secundiani
& Marcel-
liani philo-
sophia.*

effet. Itaque cum summa vtriusque animi voluptate philosophari coeptum esset, & varia ex Homero & Virgilio loca adducerentur, tandè Secundianus, Quæso te, inquit, omissis istis ambagibus, redeamus ad simplicis doctrinæ consultationem. Sciscitante verò Marcelliano, quam ille diceret simplicis doctrinæ consultationem; Videamus, inquit, de Christianis, que restanto illos ardore ad mortem pro Christi nomine oppetendam impellat. Atque hoc, inquit Marcellianus, tu non semel ex eorum responsis intelligere potuisti: qua spe & charitate inflammati vitam hanc abijcere potius, quam tueri maluerint. Tum Secundianus; Aiunt illi resurrectionem futuram & iudicium post mortem, vitamque immortalem, omnis doloris expertem, ac bonis denique omnibus mirificè affluentem. Christus verò, quem illi colunt, execratur idola, ac lege cauit, omnibus æterna supplicia apud inferos constituta esse, qui simulacra colerent. Porro Christum verum Dei filium esse, nouisti opinor mecum, luce meridiana clarius, ex historiographis Matthæo & Luca; qui affirmant eum cæcos illuminasse, leprosos mundasse, mortuos excitasse, ipsosque dæmones eum filium Dei confessos esse. Iam verò in Crucem quidem actum & supplicia perpassum fuisse, sed vt sui corporis supplicijs & morte spontè suscepta, nos à supplicijs & morte sempiterna liberaret. Nam triduo à morte eum rediituum surrexisse, imò & manducasse, atque glorioso triumpho post dies aliquot cælos conscendisse testantur, Hæc sanè de nostris dijs nunquam vel audita, vel visa fuère; quos

cer-

certum
egisse.
Mar-
diani
nibus,
dem ho-
ti sunt
confer-
vtriusq-
ne, de
Equido
summa
hora T
ris, egr-
cersièn-
men in
que ad
catus e
ripedo
flagita
Marce
structi
à Fato
to con-
perce
ultam
erogã
In
religi
man
publi
dianu
tres t
nam

certum est multis flagitijs coinquinatos vitam egisse.

Marcellianus auditis tam luculentis Secundiani rationibus, protinùs eius in sententiã manibus, quod aiunt, pedibusque concessit: & eadem hora Christianam fidem syncerè amplexati sunt. Cùm autem hæc & his similia inter se conferrent, fortè adfuit Verianus, communis vtriusque amicus; qui, audita eorum disputatione, de æternæ vitæ bonis pariterque supplicijs, Equidem, inquit, quod æternum est, vobiscum summa cõtentione inquirendum statuo; Eadem hora Timotheum presbyterum de titulo Pastoris, egregia & eruditione & pietate virum, accersierunt; qui existimans se ad martyrij certamen ineundum vocari, alacriter adfuit: primoque ad illos ingressu, pacem illis de more precatus est. Tum Secundianus, ilicò se ad sancti viri pedes abijciens, cum lachrymis baptismum flagitavit; quem pari pietate & ardore secuti Marcellianus & Verianus, mox catechesi instructi, salutari lauacro expiati sunt, ac deindè à Fabiano Pontifice confirmationis sacramento contra futura certamina muniti. Illi verò percepta Christi gratia, incredibili gaudio exultantes, suas confestim facultates in pauperes erogârunt.

Intereà Valerianus præfectus, de Secundiani religione ac pietate certior factus, literis peramanter datis, eum ad consilia & necessaria Reipublicæ negotia enocavit. Quibus lectis, Secundianus conuersus ad socios, iam, inquit, ô fratres tempus est, quo ad certamen euocamur; Ponamus metum omnem, armisque communiti, constan-

*Credunt in
Christũ post
multas rati-
ocinationes.*

*Item Veria-
nus.*

Baptizatur.

*En Cõfirma-
tionis Sacra-
mentum.*

*Valerianus
præfectus
aduocat Se-
cundianum.*

constanter cum hoste congregiamur. Ego solus ad Valerianum ibo; vos, si ita videtur, matrem vobis consulite. Responderunt illi; Nequaquam ita decet, sed vnà nobis tecum sit salus.

His ita constitutis, primo diluculo tres illi gregij Christi athletæ ad Salastij palatium, ubi tunc Valerianus cum Decio erat, contenderunt. Sedebat tum fortè præfectus in Asclepij basilica; qui Secundianum cælesti quodam lumine fulgentem intuitus sic compellat; Vir eloquentissime & artium omnium peritissime, ecquid ego de te audio? Itane mentis inops factus Christianorum dementiam amplexatus es? Cui Secundianus præclare sanè respondit; Ego hæcenus profundissimis ignorantiae tenebris immersus, iam demùm sapientiæ lumen aspicere merui. Vestra namque sapiëntia stultitia est, & Christianorum stultitia æterna Dei sapientia est. His alijsque eius pijs rationibus auditis, Valerianus ilicò martyrem ad carcerem abduci præcepit. Quo abeunte, Marcellianus & Verianus exclamarunt. Quid est, quòd hominem innocentem carceris damnatis? Quod si Christianæ fidei professio causa est, & nos Christiani sumus. Igitur & illis pariter iniecta vincula, & eodem ergo stulo conclusi sunt.

Deindè causa eorum ad Cæsarem delata est; qui furore incensus iussit eos Centumcellas in exilium deportari, ac *Promoti viri Consularis potestati permitti; qui eos sacrificare recusantes, multiplici cruciatuum atrocitate interimeret. Ducti ergo à militibus & Promoto traditi, fuère post breuem carceris squalorem, in foro pro tribunali statuti, vt Saturni simulacro thura

incen-

*Valeriani
ad Secūdia-
num oratio.*

*Ducitur ad
carcerem.
Egregia
Marcelliani
& Veriani
confessio.*

**al. Quadra-
ti & Quartii.*

incenderent. At verò Christi martyres vna voce constanter professi sunt, se deinceps nunquam dæmonibus, sed Christo æterni Patris filio sacrificaturos, & corpora sua libenter ei hostiam oblaturos. Tunc confestim expoliati, grauiter fustibus cæsi sunt; sed ea inter supplicia, martyribus Christi potentiam laudantibus, & vota numini eius magnificè nuncupantibus, idolum graui lapsu contritum est.

Caduntur fustibus martyres.

Ea re Promotus vehemèter exasperatus, sublatus in eculeo martyres, vngulis radi ac flâmis terreri iussit. Ibi tum rursus Christi virtus, quæ à martyribus assiduò celebrabatur, apparuit. Nâ & carnificum vnus, subita oppressus morte concidit, & reliquia dæmonibus arrepti, clamore valdè miserabili martyrum sanctitatem fateri cogebantur. Promotus verò in furorem conuersus, capitis sententia eos damnauit, corporaque ab vrbe milliario in fluctus maris præcipitari iussit. Eadem verò nocte, quidam egregius Christi seruus, Deodatus nomine, è maris litore ea abstulit, & eo quo par erat honore sepulturæ mandauit.

Plectuntur capite.

MARTYRIVM SS. POLYCHRONII, Episcopi Babylonis, Parmenij Presbyteri ac sociorum, quod consummârunt Anno Dominici Natalis 254. Sede vacante, Decij Imp: 2. Ex ijs qua habetur apud V. P. L. Surium in præambulis S. Laurentij.

Vide 2. Tom. Annal. C. Baron.

DECIVS ingentem illam, Mercurij hominis Christiani ope, de Persis consequutam victoriam, scelerata planè mente dijs

10. Aug.